

Patrocinium Defvntorvm

Hautin, Jacques

Leodii, M.DC.LXV.

Enarratio supplicationis, & Communionis Generalis habitæ 27. Augusti
Anno 1656. in urbe Arschoana, quæ tertio lapide distat ab urbe
Lovaniensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79679](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79679)

Radix est subdulcis, glutinosaque natura, ac frigiditatis, humectantisque temperiei. folia resoluta ex aqua, epotique pugilli mensura, aut corpori illita febrem dicuntur expellere, ac mederi lassitudini; asthma item sumpta, strumisque apposita diarrhoeis, usionibus, ulceribus internis, atque externis, renum ardorem mitigare, & corpora fulmine contacta fovere. Ita ferè ipse. Nemo autem negabit folia nostra, id est indulgentias febrium animarum purgandarum extinguere: mederi etiam earum lassitudini ex mora Purgatorii contracta: Asthma quoque ex aspiratione ad caelum perpeti enatum curare, usiones item ab illo igne acerrimo profectas, & ulcera conscientiae mitigare. Denique animas fulmine sententiae Christi in particulari iudicio tactas solari, ac fovere. Quare singulari quodam, ac praecipuo jure ad sanitatem Gentium illarum conferre dicuntur, & praeterea flos aquae, quoniam instar aquae peculiariae, flammam purgantes, aut temperant, aut extinguunt.

1018.
Communi-
onis Gene-
ralis orna-
menta.

Atque haec subsidia merito voces intrinseca, alia sunt extrinseca, seu externa, quae ad celebritatem Communionis, atque ad piorum manium amplius solatium conferre possunt. Tale est aeris campani pulsus solemnis, aedis sacrae singularis apparatus, modulatio musica, numismata, quae Romae quidem singulis convivis tribuuntur, conciones, supplicationes, & id genus alia. Atque ut supplicationis aliquod exemplar hic extet, visum est supplicationem Arschotanam nuper felicissimo successu institutam prope ad verbum, prout ad me missa est à R. P. Judoco Andries, & ab ejus institutore P. Judoco Vandermesch per scripta, hic referre; enimvero lucem tractatui affundet.

ENARRATIO

Supplicationis, & Communionis Generalis habitae 27. Augusti Anno 1656. in urbe Arschotana, Quae tertio lapide distat ab urbe Lovaniensi.

1019.
Exempli,
supplica-
tionis pro
Synaxi
Genera-
li.

ARSCHOTI celebravimus Communionem Generalem, quam finitimis in pagis quindecim, Theologi nostri pro concione, ut Antecinerale Indulgentias solent, late promulgaverant. Promulgationis dies fuerat D. Bartholomaeo sacer. Hoc pietatis opere feriis autumnalibus praesumus. Communicaverunt bis mille, & ducenti circiter. Toto oppido non

nisi mille, & 500. qui sacro reficiantur pabulo, numerantur. Undique certasse videtur ardor rusticorum, qui accurrerunt, cum civium pietate. Haud dubie plures accurrissent, nisi binis in pagis, ex maxime urbi vicinis templi dedicatio, quae in eam diem inciderat, accolarum animos, in alias curas avertisset. Ductore R. P. Rectore decem è Nostris Patribus confessiones excepere. Ipso die mane hora septima per nostrum habita de animabus concio; altera à meridie cum gratiarum actione de eodem argumento vespere inter a claudes: ne abeam longius, à summo sacro, per praecipuas oppidi vias processit supplicatio hoc ordine. Praeferebat civium aliquis atrii coloris labarum cruce superne eminente. In medio depictae inter flammam animae sublatis oculis, manibusque B. Virginis Mariae in aere conspicuae opem implorabant. Sequebantur Angeli Duo, qui hunc gestabant titulum, *Indulgentia Plenaria, pro vivis, aut defunctis.*

Tabella erat, quae ad valvas templi pepererat: sub imagine supplices in ignibus animae. Proximè in scuto puellae binae illud 2. Machabæorum 12. ostentabant. *Sancta, & salubris est cogitatio pro defunctis exorare.* Quem titulum sex spectacula, quae enumerò, exponebant. Singula spectacula suos habebant titulos, quibus exponebantur: Sic ego eos variis notis distinguo. Spectaculi primi hoc erat in scuto argumentum. pietas in animas Purgatorii in veteri testamento commendata. Titulus 1. historiae. Judas Machabæus liberalissimam eleemosynam olim in veteri lege transmisit Hierosolymam pro sacrificiis in gratiam militum prostratorum. 2. placuit caelo pietas. Biennio ergo post secundam quietem vidit Oniam dudum defunctum Pontificem pro omni populo deprecantem. 3. Vidit & Hieremiam Prophetam, qui ei gladium aureum donabat, hac addita tesserà, *Accipe sanctum gladium, munus à Deo, in quo deiciet adversarios populi mei Israel.* 4. Commisso deinde proelio Judas cum tribus dumtaxat millibus, triginta quinque hostium millia prostravit. his praemissis ferebatur pictura, quae rem gestam exhibebat, visionem scilicet, & victoriam.

Spectaculum 2. Argumentum in scuto. Animae precibus adiutae mortis periculo suum vindicem eximunt. Titulus 1. Civis Vallisfoletanus, quoties Deiparæ pertransibat caemeterium, toties precationem Dominicam, & Salutationem Angelicam pro defunctis recitabat. 2. hic noctu dum per idem caemeterium iter intendit, repente inimicorum strictis gladiis irruentium turbam

undique cingitur. 3. Illicò armati magno numero manes prorumpunt è tumulis, fugatisque sicariis defenforem suum mortis periculo liberant. Hiero. Gratianus l. de Jubilæo; tum res apparebant in imagine: terribiles scilicet visu manes, & armati suæ quondam artis instrumentis, ligonibus, tribulis, malleis, falce, hastis, gladiis, quibus libratis in ictum, hostes precantis flexis genibus vindicis fugientes persequabantur.

Spectaculum 3. Argumentum. Liberatæ purgatorio animæ suppeticas veniunt laboranti vindici civitati, quæ ideò Dei civitas nuncupata est. Titulus 1. Eusebius Dux Sardinæ, unius civitatis vectigalia in solatium defunctorum impendit. 2. Interceperat hanc urbem Salæ Princeps Ostorgius. Ex insperato Eusebio 40000. armatorum millia candicantibus armis ac vexillis suppeticas venère. 3. Professi sunt sese è summi Imperatoris familia esse, denique Eusebio auxiliares fore. 4. Porrò urbem Eusebio recuperarunt: quo factò eorù Princeps ad Eusebium conversus, Hi milites, inquit, animæ sunt, quas Purgatorio exemisti. 5. Insiste precari, tibi que persuade, quot animas adjuturus es, totidem apud Deum tibi fore oratores. Pinelli de altera vitâ l. 1. c. 28. Hic videre erat in imagine urbem, & animas juvenum specie candicantibus vexillis ac vestibus Duci Eusebio suam operam deferre, nec mortuis tantum coloribus, verùm etiam per pueros equites, qui imaginem sequebantur res adumbrata est. Quos inter puer nobilis Ducem Eusebium splendido cultu, armisque: ceteri Eusebii proceres habitu referebant.

Spectaculum 4. Argumentum in scuto. Solatium animabus præbitum solatio morientis pii manes compensant. Titulus. 1. vario pietatis studio animas non paucas piacularibus flammis exemerat vir plurima virtute nobilis. 2. Correptus ægritudine fatali dum anxie nimis secum super animæ suæ salute disputat, 8000. circiter Cœlitum armatorum millia reserato cœlo vidit descendere. 3. Macte animo, inquit, ne trepida, dimicanti tibi adsumus animæ, quas tuis olim conatibus cœlo asseruisti, jam jam te rectâ in cœlum deducemus. 4. mirè hoc spectaculo recreatus æger placidissime desit vivere. Moriatur anima morte justî hujus. Binettus de statu animarum c. 1. ex Baronio. hic spectabatur depictus æger fatali in lecto porrectis ad animas multa in luce descendentes manibus; parte alia dæmonibus anxietatis authoribus à lecto sese propicientibus.

Spectaculum 5. Argumentum, ac cœtera in scuto. Sacra Communio lytrum est purgantium animarum. Titulus. 1. fuit, teste Blofio, qui ad Synaxim infrequens accederet, eamque piaculari flammâ negligentiam penderet. 2. Sicut ille spectabilem sese amico quondam suo, & si vel semel, inquit, mei causâ, sacrâ mensâ te refeceris, illicò liberabor. 3. Recipit amicus id facturum sese: sumptâ Eucharistiâ, percepit actutum sui supplicis libertatem. hic in imaginis parte una amico supplicabat anima flammis circumdata; parte alia ubi de manibus Sacerdotis Eucharistiam amicus susceperat anima veste candida multaque luce coruscans ferebatur in cœlum. Blof. in Monili. Spir. c. 8.

Spectaculum. 6. Argumentum. Pietatem in animas, quo potes studio promove. Titulus 1. magnus ille Thaumaturgus Franciscus Xaverius Indiarum & Japoniæ Apostolus. Tit. 2. Post solis occasum cives Malacenses tintinnabulo excitos solemnî carmine ad solatium defunctorum invitabat. Sequebantur puellæ quæ gestabant rem coloribus adumbratam. Ibat Xaverius per plateas, compitaque, quæ ars expresserat, sine pallio, aperto capite, lavâ tenens tintinnabulum, dextram in cives, qui tristi excitati sonitu hinc inde è fenestris prospectabant, intendebat. proximè legebatur illud Jerem. c. 8. *Tu quoque clama, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam.* Accurrite, accurrite: Dei, & nostri amici jacent in ignibus. hoc loco alternis ingeminare debebant parvuli tintinnabula agitates, 1. *Miseremini mei.* 2. *Miseremini mei.* 3. *Saltem vos.* 4. *amici mei.* hæcenus procedebant pueri, & puellæ habitu potius ad pompæ ostentationem splendido, quam ad exprimenda, quæ titulis, & imaginibus exprimebantur, accommodato, personati tamen ut Angeli, & virtutes. Cætera subsecuta turba pœnas Purgatorii, animasque juvandi methodum variam, titulis, habitu, symbolisque denotabat. Præibant animæ pœnarum Purgatorii simulacra; suus cuique adhærebat comes Angelus Custos. Animæ primæ hoc erat lemma, pœna sensûs, *Manus Domini tetigit me.* Animæ 2. tetigit me tam miris, quam horrendis modis. Angeli Custodis hic erat titulus, servatis justitiæ legibus. Animæ 3. titulus, miseram me pro levibus noxis! Angeli titulus, ob leves noxas in oculis hominum. Anima 4. in scuto ostentabat, pœna damni, *Quando veniam, & apparebo ante faciem Dei?* Angelus: omnibus persolutis debitis. Anima 5. *Hei mihi! quia incolatus meus prolongatus est.* Angelus;

» lus; quia dereliquerunt te propinqui tui, &
 » qui te noverant, obliti sunt tui. Job. 19.
 » Spectaculum 7. pœna temporalis: mi-
 » seram me, cui spatium breve est sæculum!
 » Angelus: hoc supplicium exigit brevis
 » olim tua, sed noxia vanitas. Anima 7.
 » miseris opem ferre, quam potestis. Hjs
 » accedebant, quæ ex suis symbolis dignosci
 » poterant, varia bona opera. primū Opus
 » bonum, seu virtus prima, in tabella inscrip-
 » ta præferbat: Suffragari animabus pote-
 » stis per orationes, hæc gestabat rosarium,
 » & libellum. Virtus 2. per jejunia, In patina
 » uvas passas, amigdalas, &c. Virtus 3. Per
 » eleemosynas, cui symbolum, marsupium è
 » quo porrigebat pecuniam. Virtus 4. Per
 » sacrificium Missæ; Symbolum ejus missale,
 » cæteraque supellex sacra. Virtus 5. Per
 » Indulgentias; Symbolum ejus, diploma
 » Pontificium. Virtus 6, Per corporis affli-
 » ctiones, Symbolum ejus flagellum, &c.
 » Agmen clauderet Jesus hac sententia:
 » *Quod uni ex minimis meis fecistis, hoc mihi*
 » *fecistis.*
 » Porro cum ad supplicationem hanc tum
 » ad illam Indulgentiam eo die acquirendam
 » tantus fuit concursus ac pietatis ardor, ut
 » R. D. Decanus affirmarit universos, qui per
 » annum illic communicant in honorem
 » Rosarii, funiculi S. Francisci, & Scapulares
 » (quorum Sodalitates in eâ urbe sunt, quam-
 » vis non sint eorum directores Ordines Re-
 » ligiosi) ne mediam quidem partem attingere
 » illius numeri, quem supra eo die fuisse
 » significavi. Porro præter hætenus enu-
 » merata, in supplicatione multæ pro oppido
 » illo adluxere faces quas cives in honore V.
 » S. circumferabant, Et tanta V. S. comitan-
 » tium turba, ut quâ ibamus vix ullus specta-
 » tor appareret. Incolæ nûmquam simile à
 » se visum dicitarunt. Hætenus ipse.

PARS TERTIA.

*Ex cæteris adiunctis Communio
 Generalis expenditur.*

1020.
 Causa in-
 dulgentiæ
 Com. Ge-
 neralis.

Satis equidem ex dictis elucet Synaxeos & arboris nostræ præstantia: satis ubertas illius fructuum. Verumtamen alia restant, nec præteriri possunt, quæ longè, nisi fallor, ampliùs eam illustrant. Ac primum occurrit causa, cur indulgentiæ Synaxeos à Pontifice concedantur: *Ad augendam, ait, fidelium religionem, & animarum salutem.* Igitur causa hæc est duplex. Prior ad religionem, maximè scilicet, ac ferè propriè in Eucharistiæ augustissimum mysterium. Posterior ad salutem animarum procurandam. Cum ergo

eo certior indulgentia sit, quò causa illius concedendæ dignior, hujus utriusque causæ dignitas tantisper nobis metienda est. Quid vero sublimius? quid divinius eo mysterio? quid igitur augmento religionis in illud nostræ sanctius, aut veniâ noxarum dignius? Cum enim religio illa sanctissima sit, propterea quòd Deum pariter atque hominè, Christum, in Venerabili illo Sacramento fide maximè arduâ credat, & velut principium rerum omnium simul cum transubstantiatione panis & vini in corpus & sanguinem Christi protestetur, & colat, augmento illius nil potest esse sanctius. Et cum Sacramentum illud summè pignus amoris sit, abesse nequit, quin in eo servator noster ad amorem ac benignitatem summoperè propendat. Jam què meliùs eam religionem amplifices, quàm epulis divinis accumbendo, quandoquidem Communio, ac Generalis præsertim, publica veritatis Eucharisticæ declaratio sit, non voce, sed factò ipso, & simul ex opere operato amorem in Christum augeat, ac proinde illius venerationem? Quibus adde inter eam obeundam palam exponi in hierothecâ ipsum Christum, cujus aspectus, cultum, amoremque in animis intuentium ciet. Adde quoque eum cultum solemniori apparatu, & musico cantu exsuscitari. Quibus omnibus salus animarum, quæ posterior indulgentiæ largiendæ causa est, non mediocriter augetur. nam eâ profectò charitate præsertim stabilitur, cujus illicium, fomentumque est divina Communio. Cui cum præmitti vel debeat, vel solita sit sacramentalis exomologesis, si gratia sanctificans deerat, per eam in animam invehitur; si aderat, cumulatür. Accedit cruciatuum lustralium commemoratio, quæ plurimum valet ad animos à noxis etiam levibus deterrendos: ex quo fuga lethaliùs sponte exoritur. Atque hæc eò amplius confirmant, augentque spem salutis, quò frequentius iterantur. Quibus si multitudinem concurrentium ad eandem Synaxiam, idemque tempus adjunxeris, comperies haud dubiè singulari hujus indulgentiæ consequendæ securitatem. Atque hoc etiam respectu Synaxim Generalem ex vero dices veram esse arborem vitæ, & præcipuo quodam jure illi convenire, ut vitam parere censeatur immortalem.

Verum id longè etiam luculentius patebit ex sequenti illius adjuncto. *Quomodo enim, seu quo eventu, quo successu, qua celebritate ac frequentia Communio illa obitur? Rem sanè prodigiosam! Romæ quidem ubi cœpta est, duodeviginti, aut*
 S f 2 viginti

1021.
 Quomodo
 seu quo
 successu
 Communio
 Gen.